

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88

www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«10» липня 2026 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України підполковник юстиції Фролов Роман Михайлович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42024000000001066 від 17.09.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до вимог ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Кіріллову Ярославу Олексійовичу,
12.06.1997 року народження, уродженцю
м. Володимир, Володимирської області,
рф, громадянину рф, проживаючому за
адресою: рф, м. Володимир,
пр-т Суздальський, буд. 21, кв. 88

про те, що він підозрюється у скоєнні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 438 КК України, а саме: у жорстокому поводженні з військовополоненими та цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, а також у вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Досудовим розслідуванням встановлено, що з лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – рф) проти України та окупацією частини території України.

В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил російської федерації (далі – зс рф), інших збройних формувань рф та підконтрольних їм незаконних збройних формувань так званих «ДНР» та «ЛНР» (далі – НЗФ «ЛДНР») та іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

По відношенню до українського населення, в тому числі на тимчасово окупованих територіях, рф реалізовується єдина антиукраїнська політика, спрямована на знищення національної ідентичності, яка виражається в наступному:

- примусовій паспортизації та нав'язуванні громадянства рф;
- впровадженні освітніх стандартів країни-агресора;
- знищенні українських бібліотек, пам'яток культури, тощо;
- примусовій депортації й перевихованні дітей;
- придушення волі цивільних осіб та військовослужбовців, взятих в полон до спротиву окупаційним діям країни-агресора, шляхом жорстокого поводження та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України (далі – інші порушення законів та звичаїв війни);
- створення нетерпимості та міжнаціональної ненависті у громадян рф до українців у зв'язку з національною приналежністю та інших діях.

З метою реалізації політики знищення української ідентичності в частині придушення волі цивільних осіб та військовослужбовців, взятих в полон до спротиву окупаційним діям країни-агресора, сформована репресивна система, яка базується на жорстокому поводженні, у формі катування та вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни.

Частиною зазначеної репресивної системи, в тому числі, стали фільтраційні заходи, метою яких є виявлення та затримання цивільного населення, що має проукраїнську позицію та осіб, які раніше приймали участь в добровольчих формуваннях, проходили службу в Збройних Силах України (далі – ЗСУ) чи правоохоронних органах або іншим чином протистояли окупаційним діям країни агресора.

Крім того, починаючи з 2014 року, в ході відбиття добровольчими військовими формуваннями та ЗСУ збройного нападу зс рф та підконтрольних

їм НЗФ «ЛДНР», військовослужбовці – захисники та оборонці України потрапляли в полон до ворога.

Після того, як рф 24.02.2022 почала широкомасштабне вторгнення та тимчасово окупувала нові території України, кількість випадків потрапляння в полон українських військовослужбовців та затримання цивільних осіб, в рамках фільтраційних заходів, значно збільшилась.

При цьому, на території рф (у прикордонних з Україною областях), з початком широкомасштабного вторгнення створено табори для полонених, в яких утримувались як цивільні особи, так і військові відразу після потрапляння у полон.

У вказаних таборах військові та цивільні особи утримувались короткий проміжок часу, після чого доставлялись для подальшого утримання до діючих в системі Федеральної служби виконання покарань росії (далі – ФСВП) в'язниць та установ тимчасового утримання злочинців.

Існуюча на той час в зазначених місцях несвободи «культура» застосування фізичного та психологічного насильства, стосовно утримуваних в них засуджених осіб, була використана, як основа для реалізації політики знищення української ідентичності та придушення волі до спротиву в українських цивільних осіб та військовослужбовців, які перебували в полоні, шляхом жорстокого поводження, у формі катування та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни.

Таким чином, діючі в системі ФСВП в'язниці та установи тимчасового утримання засуджених осіб, які функціонували на території рф або були спеціально створені на тимчасово окупованих територіях України, стали ключовими складовими частинами вказаної репресивної системи, де фактично вчиняються конкретні дії спрямовані на жорстоке поводження та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, відносно українських цивільних осіб та військовослужбовців, які перебувають в полоні.

Одним з таких місць утримання є Федеральна казенна установа «Виправна колонія № 7» ФСВП по Володимирській області», яка розташована за адресою: 601960, рф, Володимирська обл., Ковровський р-н, селище Пакіно, вул. Центральна, буд. 1А (далі – ВК № 7).

ВК № 7 є складовою частиною ФСВП, має сувору ієрархічну систему управління та підпорядкування.

Зазначена ієрархічна система управління була використана з метою виконання цілей та завдань, визначених в рамках реалізації загальної антиукраїнської політики, в частині жорстокого поводження, у формі катування та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, відносно українських цивільних осіб та військовослужбовців, які перебувають в полоні.

З цією метою керівництво Управління ФСВП по Володимирській області (далі – УФСВП), керівництво ВК № 7, працівники адміністрації, співробітники охорони, підрозділів спеціального призначення, в тому числі відряджені та інший персонал колонії, зокрема медичний (далі – персонал ВК № 7), а також особи, які відбували покарання у зазначеній установі (далі – ув'язнені ВК № 7),

які надалі іменуються учасниками злочинної групи, у період після лютого 2022 року досягли злочинної змови, що конкретною метою застосування жорстокого поводження, у формі катування та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни відносно українських цивільних осіб та військовослужбовців, які перебувають в полоні та поміщенні до ВК № 7, є:

- по-перше, примус до отримання громадянства рф;
- по-друге, змушення до надання неправдивих показань щодо себе та інших осіб про вчинення воєнних злочинів відносно цивільного населення, з метою виправдання воєнної агресії рф проти України.

З боку керівництва УФСВП та керівництва ВК № 7 вступ у злочинну змову відбувся шляхом вжиття організаційних дій відносно підлеглих, спрямованих на реалізацію, зокрема у ВК № 7, антиукраїнської політики. Вказані дії виразились у наданні підлеглим дозволу та вказівки на вчинення щодо українських військовослужбовців і цивільних осіб, які перебувають в полоні та поміщені до ВК № 7, жорстокого поводження, у формі катування та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни. При цьому, враховуючи наявність ефективного контролю над підлеглими, керівництво ВК № 7 визначало дозволену межу жорсткого поводження, яка періодично змінювалась: від заборони побиття, внаслідок якого залишаються сліди на видимих частинах тіла, до заборони вчинення конкретних дій.

В той же час, з боку підлеглих осіб вступ у злочинну змову відбувся шляхом безпосереднього вчинення активних дій на виконання раніше досягнутої домовленості, а саме застосування до українських цивільних осіб та військовослужбовців, які перебувають в полоні та поміщенні до ВК № 7, жорстокого поводження, у формі катування та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни. При цьому, форми та способи жорстокого поводження та інших порушень законів та звичаїв війни, у кожному конкретному випадку визначались на розсуд безпосередніх виконавців, але виключно у визначених та дозволених керівництвом межах.

Таким чином, поводження з українськими цивільними особами та військовослужбовцями, які перебувають в полоні та поміщенні до ВК № 7, фактично здійснювалось згідно з правилом: персоналу колонії дозволялось вчинення жорстокого поводження, у формі катування та інших порушень законів та звичаїв війни у будь-яких формах та способах, крім тих, які прямо заборонено вищим керівництвом.

Враховуючи ієрархічність відносин підпорядкування, підлеглі особи на виконання єдиного спільно визначеного злочинного плану, спрямованого на реалізацію антиукраїнської політики, могли контактувати тільки зі своїми безпосередніми керівниками (начальниками структурних підрозділів, змін, тощо) та не перетинатись з вищим керівництвом.

До складу зазначеної групи осіб, серед інших, добровільно вступив Кіріллов Ярослав Олексійович, який з 20.06.2022 відбуває покарання у ВК № 7.

Загалом Кіріллов Я.О. з 2016 року у різних установах виконання покарань відбував покарання у вигляді позбавлення волі за вчинення насильницьких

злочинів та злочинів, пов'язаних з незаконним обігом наркотичних речовин, що свідчить про його обізнаність з порядком та правилами утримання осіб у місцях позбавлення волі, зокрема, в частині необхідних умов утримання.

Враховуючи своє положення особи, яка відбуває покарання та співпрацює з адміністрацією колонії, Кіріллов Я.О. з одного боку знаходився у фактичному підпорядкуванні керівництва ВК № 7, в тому числі у заступника начальника з безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецького О.В. та оперативного працівника оперативного відділу Швецова Г.Р., а з іншого – мав можливість видавати обов'язкові до виконання вказівки та вирішувати питання, щодо умов утримання та поведження з українськими військовослужбовцями та цивільними особами, які утримувались у ВК № 7.

Займаючи таке положення, розуміючи та підтримуючи загальний умисел, спрямований на застосування жорстокого поведження у формі катування та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни відносно українських цивільних осіб та військовослужбовців, які перебувають в полоні та поміщені до ВК № 7 (далі – полонені), з метою примусу їх до отримання громадянства рф та надання неправдивих показань, Кіріллов Я.О. не раніше 2022 року вступив у злочинну змову із заступником начальника з безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.М. та іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з оперативним працівником оперативного відділу ВК № 7 Швецовим Г.Р.

Відповідно до ст. ст. 13, 14 Женевської конвенції про поведження з військовополоненими від 12.08.1949 року (далі – ЖК III), з військовополоненими необхідно завжди поводитися гуманно. Будь-який незаконний акт чи бездіяльність з боку держави, що тримає в полоні, які спричиняють смерть або створюють серйозну загрозу здоров'ю військовополоненого, що перебуває під її охороною, забороняються та будуть розглядатись як серйозне порушення цієї Конвенції.

Зокрема, жодного військовополоненого не можна піддавати фізичному каліченню або медичним чи науковим експериментам будь-якого характеру, які не обґрунтовані потребою в проведенні медичного, стоматологічного або стаціонарного лікування військовополоненого та не здійснюються в його інтересах.

Так само військовополонені завжди повинні бути захищеними, зокрема від актів насилля чи залякування, а також від образ та цікавості публіки.

Застосування репресалій до військовополонених забороняється.

Військовополонені за всіх обставин мають право на повагу до їхньої особи й честі.

Згідно із ст. 130 ЖК III, серйозними порушеннями є ті, що пов'язані з будь-яким з таких діянь, якщо їх учинено проти осіб або майна, які користуються захистом цієї Конвенції, зокрема: умисне вбивство, тортури або нелюдське поведження, умисне заподіяння тяжких страждань або серйозного тілесного ушкодження або шкоди здоров'ю.

Відповідно до ст. 8 Римського Статуту Міжнародного кримінального суду визнаються воєнними злочинами, зокрема:

- нелюдське поводження (ст. 8(2)(а)(ii);
- посягання на людську гідність, зокрема образливе і принизливе поводження (ст. 8(2)(b)(xxi);
- зґвалтування чи будь-яка інша форма сексуального насильства, яка також становить грубе порушення Женевських конвенцій (ст. 8(2)(b)(xxii), визнаються воєнними злочинами.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Поряд з цим згідно ч. 2 ст. 75 ДП I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.2) катування всіх видів – фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

д) колективне покарання;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

В порушення зазначених вимог, Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб із заступником начальника з безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.О., іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з оперативним працівником оперативного відділу ВК № 7 Швецовим Г.Р., на виконання єдиного спільного злочинного умислу, спрямованого на примус полонених до отримання громадянства рф та надання неправдивих показань, шляхом жорстокого поводження у формі катування з ними та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни (далі – єдиний злочинний умисел), застосовували фізичне та психологічне насильство, а також вчинили інші дії, що спрямовані на знущання над людською гідністю,

зокрема принижуюче й образливе поводження, в тому числі щодо військовополонених [REDACTED]

Так, громадянин України, [REDACTED] року народження, у період часу [REDACTED] перебував у складі військової частини [REDACTED], приймав участь у збройному протистоянні проти зс рф, в тому числі в обороні [REDACTED]

Під час виконання бойового завдання [REDACTED] будучи озброєним, потрапив у полон до невстановлених військовослужбовців зс рф неподалік від [REDACTED] Харківського району Харківської області. Згідно з нормами міжнародного гуманітарного права [REDACTED] був комбатантом, який брав безпосередню участь у стримуванні збройної агресії рф та після потрапляння [REDACTED] у полон набув статусу військовополоненого.

Після перебування з [REDACTED] в таборі для військовополонених (с. Ржевка Шебекінського району Білгородської області, рф), [REDACTED] був поміщений до СІЗО № 2 (м. Старий Оскіл Білгородської області, рф), потім до СІЗО № 2 (м. Новозибків Брянської області, рф), а з [REDACTED] – до ВК № 7 (смт. Пакіно Ковровського району Володимирської області рф), де утримувався до [REDACTED]. В ході обміну, який відбувся [REDACTED] був звільнений.

Так, в період часу з травня 2023 року до лютого 2024 року Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб з заступником начальника з безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.М., іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з оперативним працівником оперативного відділу ВК № 7 Швецовим Г.Р., на виконання єдиного злочинного умислу, систематично вчиняли інші порушення законів та звичаїв війни, які передбачені ст. ст. 13, 14, 130 ЖК III, а саме: примушували [REDACTED] та інших полонених торкатись інтимних частин тіла один одного та імітувати гомосексуальні статеві акти, при цьому у деяких випадках, будучи повністю оголеними.

Зокрема, в один із днів після 27.05.2023 (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) Кіріллов Я.О., під час видачі їжі, усвідомлюючи, що перед ними полонені, які не мають можливості чинити опір та будуть підкорюватись будь-яким вимогам внаслідок загрози їх життю та здоров'ю та обставин що склались, висловив словесну вимогу [REDACTED] та іншому полоненому доторкнутись до інтимних частин тіла один одного та зімітувати гомосексуальний статевий акт. Однак [REDACTED] та інший полонений відмовились вчиняти вказані дії.

Переслідуючи мету примусити [REDACTED] та іншого полоненого вчинити вищевказані дії, до зазначених злочинних дій особисто доєднався Хавецький О.В.

Так, в один із днів після 27.05.2023 (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) під час видачі їжі полоненим, Хавецький О.В. разом з Кірілловим Я.О., шляхом застосування фізичного насильства, все ж змусили [REDACTED] та іншого полоненого доторкатись до інтимних частин тіла один одного та імітувати гомосексуальний статевий акт.

Після того, як спротив [REDACTED] та інших полонених був таким чином подоланий, до вказаних злочинних дій приєднався медичний працівник ВК № 7 Черданцев В.М.

Так, в один із днів влітку 2023 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) [REDACTED] та інший полонений прийшли до медичної частини, де в той час також знаходились медичний працівник ВК № 7 Черданцев В.М. та Кіріллов Я.О.

В цей час, медичний працівник ВК № 7 Черданцев В.М. та Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб між собою, а також з Хавецьким О.В., Швецовим Г.Р. та іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, на виконання єдиного злочинного умислу, вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, які передбачені ст. ст. 13, 14, 130 ЖК III, а саме: шляхом застосування фізичного насильства, змусили [REDACTED] та іншого полоненого торкатись до інтимних частин тіла один одного та імітувати гомосексуальний статевий акт.

Крім того, Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб з заступником начальника з безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.М., іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з оперативним працівником оперативного відділу ВК № 7 Швецовим Г.Р. на виконання єдиного злочинного умислу, вчинили жорстоке поводження, у формі катування та інші порушення законів та звичаїв війни відносно [REDACTED]

Громадянин України, [REDACTED] року народження, у період часу [REDACTED] перебував у складі військової частини [REDACTED], приймав участь у збройному протистоянні проти зс рф, а також в обороні [REDACTED] Донецької області.

Під час виконання бойового завдання [REDACTED] потрапив у полон до невстановлених військовослужбовців зс рф на околицях [REDACTED] Донецької області, а саме: біля торгово-розважального центру [REDACTED] що розташований за адресою: [REDACTED] Донецька область. Згідно з нормами міжнародного гуманітарного права [REDACTED] був комбатантом, який брав безпосередню участь у стримуванні збройної агресії рф та після потрапляння [REDACTED] в полон набув статусу військовополоненого.

Військовослужбовці зс рф у період з [REDACTED] утримували [REDACTED] на гауптвахті у м. Донецьку Донецької області, з [REDACTED] він перебував в СІЗО у м. Таганрозі Ростовської області рф, згодом з [REDACTED] він був переміщений до СІЗО № 2 м. Борисоглібськ

Воронежської області, рф, а з [REDACTED] – до ВК № 7 (сmt. Пакіно Ковровського району Володимирської області рф), де утримувався до [REDACTED]. В ході обміну, який відбувся [REDACTED] був звільнений.

В період утримання [REDACTED] у ВК № 7 з [REDACTED], Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб з заступником начальника з безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.М., іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з оперативним працівником оперативного відділу ВК № 7 Швецовим Г.Р. на виконання єдиного злочинного умислу, в порушення вимог передбачених ст. ст. 13, 14, 130 ЖК ІІІ, вчинили відносно [REDACTED] та інших українських полонених жорстоке поводження, у формі катування, що виразилось у фізичному та психологічному насильстві, а також інших діях, спрямованих на знущання над людською гідністю, що полягало в наступному.

Так, одного дня в грудні 2024 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) під час ранкової перевірки медичний працівник ВК № 7 Черданцев В.М. в черговий раз наказав [REDACTED] та іншим полоненим відкрити вікно та тримати його відчиненим весь день. В свою чергу, охоронцям ВК № 7 Черданцев В.М. дав вказівку стежити за тим, щоб вікно було відчиненим, а до особи, яка зачинить вікно застосувати фізичне насильство у формі побиття.

Пізніше цього ж дня коли в камері стало дуже холодно та всі полонені замерзли, [REDACTED] зачинив вікно.

Побачивши це, до камери прийшла невстановлена кількість співробітників охорони ВК № 7, які вивели [REDACTED] в коридор, та діючи за попередньою змовою групою осіб з Хавецьким О.В., Швецовим Г.Р. Кірілловим Я.О. та іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а також з Черданцевим В.М. та на виконання його вказівки, на виконання єдиного злочинного умислу, в порушення ст. ст. 13, 14, 130 ЖК ІІІ вчинили відносно [REDACTED] жорстоке поводження, у формі катування, а саме впродовж 2-3 хвилин нанесли невизначену кількість ударів ногами та руками по ногам потерпілого.

Крім того, Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб з заступником начальника із безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.М., іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з оперативним працівником оперативного відділу ВК № 7 Швецовим Г.Р., на виконання єдиного злочинного умислу, вчинили жорстоке поводження, у формі катування та інші порушення законів та звичаїв війни відносно [REDACTED]

Громадянин України, [REDACTED], [REDACTED] р.н., у період часу [REDACTED] року перебував у складі військової частини [REDACTED], приймав участь у збройному протистоянні проти зс рф, в тому числі в обороні [REDACTED] Донецької області.

Під час виконання бойового завдання [REDACTED] потрапив у полон до невстановлених військовослужбовців зс рф в [REDACTED] Донецької області. Згідно з нормами міжнародного гуманітарного права [REDACTED] був комбатантом, який брав безпосередню участь у стримуванні збройної агресії рф та після потрапляння [REDACTED] в полон набув статусу військовополоненого.

Після перебування з [REDACTED] в фільтраційному пункті розподілу в н.п. [REDACTED] Донецької області, [REDACTED] був поміщений до Федеральної казенної установи слідчий ізолятор № 2 УФСВПР по Волгоградській області ([REDACTED]), а з [REDACTED] – до ВК № 7, де утримувався до [REDACTED]. В ході обміну, який відбувся [REDACTED] був звільнений.

В період утримання [REDACTED] у ВК № 7 з [REDACTED], Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб з заступником начальника з безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.М., іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з оперативним працівником оперативного відділу ВК № 7 Швецовим Г.Р., на виконання єдиного злочинного умислу, вчинили відносно [REDACTED] та інших українських полонених жорстоке поводження, у формі катування та інші порушення законів та звичаїв війни, які передбачені ст. ст. 13, 14, 15, 130 ЖК III, що виразилось у фізичному та психологічному насильстві, а також інших діях, спрямованих на знущання над людською гідністю, зокрема принижуючому й образливому поводженні, яке продовжувалось впродовж всього часу утримання, та полягало в наступному.

Осіною 2024 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено), [REDACTED] вкотре, намагаючись отримати медичну допомогу звернувся до медичної частини зі скаргами на біль та набряк ноги.

У той час у приміщенні медичної частини перебували Черданцев В.М. та Кіріллов Я.О.

Так, медичний працівник ВК № 7 Черданцев В.М. зробив [REDACTED] ін'єкцію в сідницю невідомим медичним препаратом, після чого останній відчув різкий сильний біль. З метою полегшення болю [REDACTED] почав розминати руками місце ін'єкції.

У цей час Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб з Черданцевим В.М. між собою, та з Хавецьким О.В., Швецовим Г.Р., а також іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, на виконання єдиного злочинного умислу, підійшов до [REDACTED] та почав доторкатися руками до його сідниць, при цьому висловлюючи погрози зґвалтуванням, які в обстановці, що склалась були сприйняті потерпілим як реальні та такі, що можуть бути негайно виконані.

Крім того, Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб з заступником начальника із безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.М., іншими

невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з оперативним працівником оперативного відділу ВК № 7 Швецовим Г.Р. та іншими невідомими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, на виконання єдиного злочинного умислу, вчинили жорстоке поводження, у формі катування та інші порушення законів та звичаїв війни відносно [REDACTED]

Громадянин України [REDACTED] року народження, у період часу [REDACTED] перебував у складі військової частини [REDACTED], приймав участь у збройному протистоянні проти зс рф, в тому числі в обороні [REDACTED] Донецької області.

Під час виконання бойового завдання [REDACTED] потрапив у полон до невідомих військовослужбовців зс рф в [REDACTED] Донецької області. Згідно з нормами міжнародного гуманітарного права [REDACTED] був комбатантом, який брав безпосередню участь у стримуванні збройної агресії рф та після потрапляння [REDACTED] в полон набув статусу військовополоненого.

Після перебування з [REDACTED] у фільтраційному пункті розподілу в н.п. [REDACTED] Донецької області, [REDACTED] С.С. поміщений до Державної бюджетної установи Волноваська виправна колонія Державної служби виконання покарань Міністерства юстиції Донецької Народної Республіки ([REDACTED]), після цього до Федеральної казенної установи слідчий ізолятор № 2 УФСВП по Волгоградській області ([REDACTED]), а з [REDACTED] – до ВК № 7, де утримувався до [REDACTED]. В ході обміну, який відбувся [REDACTED], був звільнений.

В період утримання [REDACTED] у ВК № 7 з [REDACTED], Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб з заступником начальника з безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.М., іншими невідомими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з оперативним працівником оперативного відділу ВК № 7 Швецовим Г.Р., на виконання єдиного злочинного умислу, вчинили відносно [REDACTED] та інших українських полонених жорстоке поводження, у формі катування та інші порушення законів та звичаїв війни, які передбачені ст. ст. 13, 14, 15, 130 ЖК III, що виразилось у фізичному та психологічному насильстві, а також інших діях, спрямованих на знущання над людською гідністю, зокрема принижуючому й образливому поводженні, яке продовжувалось впродовж всього часу утримання, та полягало в наступному.

В травні 2023 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) [REDACTED], будучи хворим на коросту, звернувся до медичної частини, де в той час також знаходився Черданцев В.М.

За вказівкою Черданцева В.М., [REDACTED] самостійно здійснював обробку лікарськими засобами уражених коростою ділянок тіла під час чого з необережності частину ліків розлив на підлогу.

Після цього, Черданцев В.М. змусив [REDACTED] здійснювати обробку уражених коростою ділянок тіла лікарським засобом, які розлились на підлогу.

У подальшому, через декілька днів (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) Черданцев В.М. та Кіріллов Я.О. вивели [REDACTED] з камери, в якій він утримувався, до коридору.

В цей час, Черданцев В.М. та Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб між собою, а також з Хавецьким О.В., та іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, на виконання єдиного злочинного умислу, в порушення вимог ст. ст. 13, 14, 15, 130 ЖК ІІІ, вчинили щодо [REDACTED] жорстоке поводження, у формі катування, що виразилось в наступному.

Зокрема, Черданцев В.М. наніс [REDACTED] один удар долонею по обличчю та три удари руками по тулубу, внаслідок чого потерпілий впав на підлогу. Після цього Черданцев В.М. наступив ногою взутою в черевики на голову [REDACTED] переступивши його.

Після цього [REDACTED] відкрив очі та побачив перед собою ув'язненого Кіріллова Я.О., який відразу ж наніс потерпілому один удар ногою по тулубу.

В подальшому, наприкінці червня 2023 року – початку липня 2023 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) [REDACTED] звернувся до медичної частини зі скаргами на підвищену температуру тіла. У вказаному приміщенні на той час перебували медичний працівник ВК № 7 Черданцев В.М. та Кіріллов Я.О.

Під час вимірювання температури тіла [REDACTED] з необережності впустив скляний термометр на підлогу, унаслідок чого він розбився.

Побачивши це, Кіріллов Я.О. діючи за попередньою змовою групою осіб з Черданцевим В.М. між собою, а також з Хавецьким О.В. та іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, на виконання єдиного злочинного умислу, в порушення вимог ст. ст. 13, 14, 15, 130 ЖК ІІІ, вчинили щодо [REDACTED] жорстоке поводження, у формі катування, а саме: Черданцев В.М. наніс [REDACTED] один удар рукою по обличчю та два удари руками по долоням потерпілого. Унаслідок завданих ударів [REDACTED] впав на підлогу. Після чого Черданцев В.М., діючи умисно, поставив одну ногу взуту в черевики на голову [REDACTED] а іншою ногою наніс один удар в плече потерпілого.

Після цього, Черданцев В.М. виміряв температуру тіла [REDACTED] яка на той час становила більше 39 градусів Цельсія.

Незважаючи на встановлений стан здоров'я потерпілого, Кіріллов Я.О., на виконання вказівки Черданцева В.М., відвів [REDACTED] під холодний душ, де утримував впродовж 20 хвилин, після чого застосував до потерпілого фізичне насильство у формі побиття, завдавши йому тілесних ушкоджень.

Поряд з викладеним, Кіріллов Я.О. діючи за попередньою змовою групою осіб з Черданцевим В.М. між собою, а також з Хавецьким О.В., Швецовим Г.Р., та іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, на виконання єдиного злочинного умислу, в порушення вимог ст. ст. 3, 13, 14, 130 ЖК ІІІ, вчинили відносно [REDACTED] жорстоке поводження, у формі катування що виразилось у згвалтуванні стороннім

предметом, застосуванні фізичного насильства, а також в інших порушеннях законів та звичаїв війни, по полягали у погрозах зґвалтування та примушуванні потерпілого до вступу у гомосексуальний статевий зв'язок з іншим полоненим за наступних обставин.

В середині червня 2023 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) Черданцев В.М. особисто вивів [REDACTED] із камери, в якій він утримувався та відвів до приміщення бібліотеки, розташованої на другому поверсі.

Перебуваючи у вказаному приміщенні вдвох, Черданцев В.М. наказав [REDACTED] заплющити очі та зняти спідню білизну, яку перед цим сам надав потерпілому перед його виведенням із камери.

Після того, як [REDACTED] зняв спідню білизну та залишився повністю оголеним, Черданцев В.М. усвідомлюючи, що потерпілий є військовополоненим, перебуває у повній залежності від представників держави, що його утримує, не має можливості чинити опір та буде змушений підкорюватись будь-яким висунутим вимогам внаслідок загрози його життю та здоров'ю, висловив коментарі сексуального характеру щодо зовнішнього вигляду оголених сідниць [REDACTED] демонструючи до них сексуальний інтерес, після чого почав торкатись руками зазначеної частини тіла.

Одночасно Черданцев В.М. висунув [REDACTED] вимогу вступити з ним у гомосексуальний статевий зв'язок та, з метою подолання волі потерпілого до опору, висловив погрозу застосування фізичного насильства у разі відмови.

Не дивлячись на викладене, на вказану вимогу [REDACTED] відповів категоричною відмовою.

Після цього, [REDACTED] виконуючи вказівку медичного працівника ВК № 7 Черданцева В.М. розплющив очі та побачив перед собою стілець, перевернутий ніжками догори.

Надалі медичний працівник ВК № 7 Черданцев В.М. змусив [REDACTED] прийняти принизливу позу – стати в напівприсяді над перевернутим стільцем і після цього із застосуванням фізичної сили надавив на плечі потерпілого. Унаслідок цього тіло [REDACTED] опустилось вниз, а одна з ніжок стільця проникла до його анального отвору.

В результаті зазначених дій [REDACTED] відчув сильний фізичний біль та впав на підлогу на бік. При цьому ніжка стільця залишалась в анальному отворі потерпілого і вийшла лише після того, як [REDACTED] опинився лежачим на підлозі.

У цей час до зазначеного приміщення зайшов Кіріллов Я.О., який розуміючи, що там відбувається, приєднався до злочинних дій Черданцева В.М.

За вказівкою Кіріллова Я.О. та Черданцева В.М., [REDACTED] підвівся та став обличчям до стіни з широко розставленими ногами та руками на стіні над головою.

В свою чергу Кіріллов Я.О. та Черданцев В.М. почали обговорювати між собою, що відтепер [REDACTED] є особою гомосексуальної орієнтації, та вирішувати, хто з них вступить з ним в гомосексуальний статевий зв'язок. При

цьому Кіріллов Я.О. та Черданцев В.М. нанесли потерпілому не менше п'яти ударів руками та ногами по різним частинам тіла, зокрема по спині та ногах.

Після цього, Кіріллов Я.О. взяв до рук ніжку від стільця, яка на той час вже була відламана, та почав змушувати [REDACTED] взяти її до рота, уявляючи, що це чоловічий статевий орган та імітуючи таким чином оральний статевий акт.

На вказану вимогу [REDACTED] відповів відмовою.

Реагуючи на відмову [REDACTED] Кіріллов Я.О. поставив зазначену відламану ніжку від стільця у вертикальне положення, спираючи її одним кінцем у кут між стіною і підлогою, і наказав [REDACTED] знову сісти на неї анальним отвором, на що [REDACTED] відмовився.

В цей час, Черданцев В.М. вчинив зґвалтування [REDACTED] а саме здійснив проникнення в анальний отвір потерпілого стороннім предметом – пальцем руки.

З метою примусу потерпілого виконати вказівку Кіріллова Я.О., Черданцев В.М. наніс [REDACTED] один удар долонею по обличчю та висловив погрози застосування фізичного насильства доти, доки останній не виконає наказ.

Зламавши таким чином волю до спротиву потерпілого, Кіріллов Я.О. та Черданцев В.М. повторно вчинили зґвалтування [REDACTED] а саме здійснили проникнення в анальний отвір потерпілого стороннім предметом – ніжкою від стільця.

Після цього, Кіріллов Я.О. поклав [REDACTED] на підлогу обличчям донизу та завдав не менше 10 ударів ногами по різних частинах тіла, зокрема грудній клітці, ребрах та ногах.

Завершивши побиття, Кіріллов Я.О. відвів [REDACTED] в окрему камеру, де на той час нікого не було.

Через деякий час цього ж дня, Кіріллов Я.О. приніс [REDACTED] кухонне приладдя, які закинув до камери через оглядове віконце після чого висловив погрозу, що відтепер вони будуть приходити до потерпілого в цю камеру з метою вступу з ним в гомосексуальні статеві відносини, які за обставини, що склалась були розцінені [REDACTED] як реальна погроза подальшого зґвалтування.

Відразу після цього, Кіріллов Я.О. привів у вказану камеру невстановлену в ході досудового розслідування особу у формі російського ув'язненого, та наказав йому вступити в гомосексуальні статеві відносини з [REDACTED]

Після того, як [REDACTED] відмовився виконувати наказ, Кіріллов Я.О., з метою подолання волі потерпілого до спротиву, взяв шматок мила, загорнув його в рушник та наніс [REDACTED] один удар по потиличній ділянці голови.

Вже наступного дня під час прийому [REDACTED] та іншими полоненими душу, Кіріллов Я.О. розповів усім, що [REDACTED] відтепер людина з гомосексуальною орієнтацією та змушував останнього поцілуватись з іншим полоненим, однак потерпілий відмовився це робити.

Крім зазначеного, Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб із заступником начальника з безпеки та оперативної роботи ВК № 7 Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.М., іншими

невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з оперативним працівником оперативного відділу ВК № 7 Швецовим Г.Р. на виконання єдиного злочинного умислу, вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, які передбачені ст.ст. 13, 14, 15, 29, 30, 130, 147 ЖК III [REDACTED]

[REDACTED] що виразилось у створенні нелюдських умов тримання, які спричиняли тяжкі фізичні та психологічні страждання, а також шкоду здоров'ю, та полягали у обмеженому доступі полонених до гігієнічних процедур та відсутності належної медичної допомоги.

Відповідно до ст. 29 ЖК III, держава, що тримає в полоні, зобов'язана вживати всіх санітарно-профілактичних заходів, необхідних для забезпечення в таборах чистоти й умов, сприятливих для здоров'я, а також для запобігання епідеміям.

Військовополонені повинні мати у своєму розпорядженні вдень і вночі санітарне обладнання, що відповідає правилам гігієни й тримається в постійній чистоті.

Також, крім лазень та душів, обладнаних у таборах, військовополонених забезпечують у достатній кількості водою й милом для особистого туалету й прання їхньої білизни; із цією метою їм надають необхідні приміщення, обладнання та час.

В порушення вимог ст. 29 ЖК III, Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб із Хавецьким О.В., медичним працівником ВК № 7 Черданцевим В.М. іншими невідомими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року Швецовим Г.Р., на виконання єдиного злочинного умислу, вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, що виразилися в умисному обмеженні можливості [REDACTED]

[REDACTED] та інших полонених здійснювати належні гігієнічні процедури, зокрема:

- прийом душу дозволявся тільки 1 раз на тиждень та на короткий проміжок часу, при цьому тривалість користування ним була явно недостатньою для забезпечення належної особистої гігієни;
- засоби особистої гігієни видавались виключно під час прийому душу та в кількості, недостатній для задоволення елементарних гігієнічних потреб;
- приміщення та засоби для прання спідньої та постільної білизни не надавались;
- туалетний папір не видавався.

Так, навіть у спекотну пору року [REDACTED] надавалась можливість прийняти душ тільки один раз на тиждень, при цьому тривалість користування душем була обмеженою та явно недостатньою для забезпечення належної особистої гігієни. Під час прийняття душу полоненим не надавались жодні засоби особистої гігієни, окрім господарського мила, кількість якого також була обмеженою та недостатньою для задоволення їхніх елементарних гігієнічних потреб.

Крім того, у випадках надання полоненим можливості прийняти душ, Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб із Хавецьким О.В., 7 Черданцевим В.М., іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, а з літа 2023 року з Швецовим Г.Р., на виконання єдиного злочинного умислу, вчиняли інші порушення законів та звичаїв війни, які передбачені ст. ст. 13, 14, 147 ЖК III а саме: [REDACTED]

[REDACTED] та інших полонених змушували повністю роздягатися в камерах та бігти до душових приміщень повністю оголеними, в тому числі по коридорам установи, а в окремих випадках до іншого корпусу. При цьому в деяких випадках полонених змушували пересуватись, тримаючись руками за сидниці полоненого, який рухався попереду або притискатися головою до його сидниць, чим умисно принижували їхню честь і гідність, завдавали сильних моральних нелюдських страждань.

Під час перебування у черзі для прийняття душу, незважаючи на наявність достатньої кількості вільного місця у приміщенні, [REDACTED] та інших полонених змушували, ставати дуже близько один до одного в ряд, обличчям до спини, таким чином, щоб оголені статеві органи притискалися до оголених сидниць особи, яка стоїть попереду.

Аналогічні дії здійснювались також під час очікування медичних оглядів.

У період з осені 2022 до весни 2023 року полонені у ВК № 7 почали хворіти на коросту.

В той же час, Кіріллов Я.О., Черданцев В.М., Хавецький О.В., Швецов Г.Р., діючи за попередньою змовою групою осіб між собою та з іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, на виконання єдиного злочинного умислу вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, які передбачені ст. ст. 29, 30 ЖК III, а саме: не тільки не забезпечили дотримання санітарно-гігієнічних норм, а й вчиняли дії спрямовані на умисне їх порушення, що полягало в наступному:

- натільний та верхній одяг полонених прали вкрай рідко, а після прання видавали у довільному порядку, без урахування належності особі, внаслідок чого здорові полонені могли отримати одяг, який до цього використовувався особами хворим на інфекційні або паразитарні захворювання;

- засоби особистої гігієни, зокрема мочалки, електричні бритви, мило, тощо) були не індивідуального, а загального використання та не проходили жодної дезінфекції;

- до камер, у яких утримувались здорові полонені умисно поміщали осіб, хворих на коросту, без їх ізоляції та вжиття будь-яких протиепідемічних заходів.

Переміщення хворих на коросту військовополонених та цивільних між камерами здійснювалось, зокрема, за рішеннями Хавецького О.В., Швецова Г.Р., Черданцева В.М. та Кіріллова Я.О.

Так, наприкінці березня 2023 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) до камери, у якій утримувались

████████████████████ помістили іншого полоненого, який на той момент вже хворів на коросту.

Вказаного полоненого, хворого на коросту та позбавленого одягу, впродовж 2 тижнів, утримували в одній камері разом із здоровими ██████████ та іншими полоненими, не ізолюючи його від інших. При цьому жодної медичної допомоги чи лікування вказаному хворому полоненому не надавали. На неодноразові звернення ██████████ та інших здорових полонених, щодо необхідності переведення хворого до окремої камери та надання йому медичної допомоги, Кіріллов Я.О. Чердавнцев В.М., Хавецький О.В., Швецов Г.Р. та інші невідстановлені в ході досудового розслідування учасники злочинної групи не реагували ніяким чином та жодних заходів для усунення небезпеки поширення захворювання не вживали.

Внаслідок викладеного, через 2 тижні на коросту захворів ██████████

Однак, незважаючи на наявність явних ознак захворювання, ██████████ також не ізолювали в окрему камеру та впродовж 8 днів жодної медичної допомоги та медикаментів не надавали, а тільки повністю позбавили одягу.

Аналогічні порушення допущені щодо ██████████

Так, наприкінці 2023 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) до камери, де утримувався ██████████ та інші полонені, серед яких на той час не було осіб хворих на коросту, перевели полоненого, який вже був заражений коростою.

На момент поміщення до зазначеної камери, в якій утримувався ██████████ вказаний полонений хворий на коросту вже був повністю позбавлений одягу.

На звернення ██████████ та інших здорових полонених, Кіріллов Я.О. Черданцев В.М., Хавецький О.В., Швецов Г.Р. та інші невідстановлені в ході досудового розслідування учасники злочинної групи не реагували ніяким чином, а саме хворого на коросту полоненого не ізолювали, йому не надавалась ніяка медична допомога чи ліки та жодних інших заходів для усунення небезпеки поширення захворювання не вживали.

Внаслідок викладеного, через місяць, на початку 2024 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) ██████████ також захворів на коросту.

Після цього, ██████████ позбавили одягу та повністю оголеного перевели до камери, де утримували хворих коростою полонених.

У вказаній камері разом з ██████████ знаходилось 15 полонених, при цьому всі вони були повністю позбавлені одягу.

Повністю оголеного ██████████ утримували в зазначеній камері впродовж півтора місяця.

Внаслідок усього вищевикладеного короста серед полонених набула широкого розповсюдження.

Відповідно до ст. 30 ЖК III, кожний табір повинен мати відповідний лазарет, в якому військовополонені можуть отримувати необхідну медичну допомогу.

За необхідності окремо створюються ізолятори для інфекційних хворих.

Військовополонені, які хворіють на тяжку хворобу, або стан здоров'я яких вимагає спеціального лікування, хірургічного втручання або госпіталізації, повинні прийматися до будь-якої військової чи цивільної медичної установи, в якій може бути забезпечене таке лікування, навіть якщо їхня репатріація передбачається в близькому майбутньому. Сприятливі умови створюються для догляду за інвалідами, зокрема сліпими, й для їхньої реабілітації, поки вони очікують репатріації.

Медична допомога військовополоненим повинна надаватися переважно медичним персоналом держави, до якої вони належать, а також, по можливості, однієї з ними національності.

Не можна перешкоджати військовополоненим з'являтися на прийом до медичного персоналу для огляду. Власті, що тримають у полоні, видають на прохання кожному військовополоненому, який пройшов лікування, офіційну довідку із зазначенням характеру його хвороби чи поранень, тривалості й характеру лікування. Дублікат такої довідки надсилають до Центрального агентства у справах військовополонених.

Витрати на лікування, зокрема витрати на придбання будь-яких пристроїв, необхідних для підтримання здоров'я військовополонених, зокрема зубних протезів й інших штучних пристроїв, та окулярів покладаються на державу, що тримає в полоні.

В той же час, Кіріллов Я.О., діючи за попередньою змовою групою осіб з Хавецьким О.В., Швецовим Г.Р., Черданцевим В.М. та іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками злочинної групи, на виконання єдиного злочинного умислу, вчиняли інші порушення законів та звичаїв війни, які передбачені ст. ст. 13, 14, 15, 29, 30 ЖК III, а саме: [REDACTED]

[REDACTED] та іншим полоненим хворим на коросту жодна медична допомога та ліки впродовж тривалого часу не надавалась. Натомість до полонених хворих на коросту застосовувались способи так званого «лікування» які були спрямовані не на надання їм медичної допомоги, а на приниження людської гідності та спричинення додаткових фізичних та психологічних страждань, та погіршення умов їх утримання, а саме:

- полонених на весь період захворювання позбавляли всього одягу, постільної білизни та особистих речей на весь час захворювання;
- повністю оголених полонених змушували постійно знаходитись в приміщеннях із низькою температурою повітря;
- полонених змушували купатися в холодній воді;
- у холодну пору року полонених змушували перебувати на вулиці повністю оголеними (без одягу);
- хворих полонених, впродовж усього часу хвороби, змушували в повністю оголеному виді пересуватись по території ВК № 7;
- після появи ознак захворювання, полонених не ізолювали від здорових осіб в окремі приміщення, а продовжували утримувати разом з ними, створюючи таки чином умови для поширення захворювання.

При цьому, особисто Черданцев В.М. пояснював, що перебування в холоді є способом лікування корости, хоча фактично зазначені дії були спрямовані на заподіяння потерпілим додаткових сильних фізичних і моральних страждань, приниження їхньої честі та гідності і не мали жодного лікувального характеру.

Вказані дії – катування, нелюдське поводження, згвалтування та сексуальне насильство в іншій формі згідно з ст. 8(2)(a)(ii)(b)(xxii) Римського Статуту Міжнародного Кримінального Суду є воєнними злочинами.

Таким чином, Кіріллов Ярослав Олексійович, 12.06.1997 року народження, підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 438 КК України, а саме: у жорстокому поводженні з військовополоненими та цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, а також у вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Старший слідчий в ОВС 1 відділу
З управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
підполковник юстиції

Роман ФРОЛОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Заступник начальника третього відділу
другого управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

Олексій РОМАНЕНКО

Кіріллову Я.О. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого і в порядку, передбаченому КПК України;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

« » ГОД « » ХВ « » 2026 року

Захисник: _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Старший слідчий в ОВС 1 відділу

3 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України
підполковник юстиції

Роман ФРОЛОВ

В:

їни

